

JUSTITS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. juni 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Mette K. Miller-Harris
Sagsnr.: 2013-0032-0720
Dok.: 755521

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 350 (Alm. del), som Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 22. april 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Joachim Kromann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 350 (Alm. del) fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Det fremgår af tal fra Danmarks statistik, at antallet af udviste udlændinge, som trodser et indrejseforbud ved at rejse tilbage til Danmark, er steget markant fra 171 personer i 2007 til 410 personer i 2012. I forlængelse af UUI alm. del – svar på spørgsmål 243 bedes ministeren redegøre for, om han vil iværksætte en undersøgelse af, hvad strafniveauet gennemsnitligt har været for overtrædelse af indrejseforbuddet i de konkrete sager, herunder f.eks. længden af de idømte fængselsstraffe, således at Folketinget kan få mulighed for at vurdere, hvorvidt praksis for udmåling af straf i disse sager udfylder de strafframmer, som er vedtaget af Folketinget.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, som har oplyst følgende:

”Spørgsmålet vedrører sager om indrejse i strid med et meddelt indrejseforbud, hvilket siden 1. juli 2009 har kunnet straffes i medfør af udlændingelovens § 59 b. Forud herfor fandtes strafbestemmelsen i udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2.

Som oplyst i besvarelsen af spørgsmål nr. 243 indeholder politiets og anklagemyndighedens it-systemer registreringer bl.a. om antallet af afgørelser, der er truffet vedrørende overtrædelse af udlændingelovens bestemmelser om indrejseforbud, mens det ikke umiddelbart er muligt ud fra disse registreringer at tilvejebringe nærmere oplysninger om strafniveauet i de enkelte sager.

En oversigt over f.eks. længden af de idømte fængselsstraffe vil således kræve en manuel gennemgang af de omhandlede sager. Jeg har ikke på det foreliggende grundlag fundet anledning til at iværksætte en sådan ressourcekrævende undersøgelse.

Om strafniveauet kan jeg oplyse, at der i forarbejderne til de strafskærpelseslove, der i 2009 og 2011 er vedtaget vedrørende overtrædelse af indrejseforbud, er en række bemærkninger om, hvilket strafniveau der forudsættes anvendt i praksis.

I forarbejderne til lov nr. 486 af 12. juni 2009 (jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 26, i lovforslag nr. L 174 af 25. marts 2009) er der således anført følgende:

”Det forudsættes med forslaget, at overtrædelse af § 59 b i 1. gangstiltfelde normalt skal straffes med ubetinget fængsel fra 7 dage og op til 1 måned. I forbindelse med den konkrete udmåling af straffen kan det tale i skærpende retning, hvis udlændingen er udvist af landet på grund af kriminalitet og må formodes at være indrejst i strid med indrejseforbuddet med det formål at begå ny kriminalitet. I 2. gangstiltfelde skal en overtrædelse af § 59 b normalt straffes med ubetinget fængsel fra 1-3 måneder – i 3. gangstiltfelde med ubetinget fængsel i mere end 3 måneder.

Straffastsættelsen efter § 59 b skal afgøres efter en konkret vurdering, hvor samtlige sagens omstændigheder inddrages, herunder det almindelige proportionalitetsprincip.

Hvis det i en konkret sag vurderes, at der foreligger sådanne formildende omstændigheder, at der ikke er grundlag for at idømme ubetinget frihedsstraf i 1. gangstiltfelde, forudsættes det med forslaget, at der sker en væsentlig skærpelse af bødeniveauet. Det tilsigtes således, at der i sådanne tilfælde skal nedlægges påstand om en bøde på minimum 5.000 kr.”

I forarbejderne til lov nr. 601 af 14. juni 2011 (jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 29, i lovforslag nr. L 168 af 17. marts 2011) fremgår følgende:

”Den foreslåede ændring af § 59 b indebærer, at en udlænding, der indrejser her i landet i strid med et indrejseforbud eller et tilhold meddelt i henhold til tidligere udlændingelove, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Det betyder, at strafmaksima for overtrædelse af et indrejseforbud eller tilhold forhøjes fra 2 års fængsel til 3 års fængsel.

Det skal ved straffens fastsættelse betragtes som en skærpende omstændighed, hvis der foreligger et gentagelsestiltfelde.

Det vil endvidere tale i skærpende retning, hvis udlændingen er udvist af landet på grund af kriminalitet og må formodes at være indrejst i strid med indrejseforbuddet eller tilholdet med det formål at begå ny kriminalitet.

Det forudsættes med forslaget, at indrejse i strid med et indrejseforbud eller et tilhold i 1. gangstiltfelde normalt skal straffes med ubetinget frihedsstraf fra 10 dage og op til 2 måneder. I 2. gangstiltfelde skal en overtrædelse af § 59 b normalt straffes med ubetinget frihedsstraf fra 2-4 måneder og i 3. gangstiltfelde med ubetinget frihedsstraf i mere end 4 måneder.”

Der ses i perioden siden lov nr. 486 af 12. juni 2009 om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af udvisningsreglerne og

reglerne om indrejseforbud, udelukkelse mv. af udlændinge opført på FN's og EU's sanktionslister mv.) at være afsagt i alt 6 trykte domme, hvor der er sket domfældelse for overtrædelse af et indrejseforbud.

Der er tale om følgende afgørelser:

I U 2010.314 Ø blev en svensk statsborger idømt 10 dages fængsel for en førstegangsovertrædelse af et meddelt indrejseforbud. Den pågældende blev i byretten idømt fængsel i 20 dage, men landsretten nedsatte straffen med henvisning til, at tiltalte var indrejst i Danmark med tog til Kastrup Lufthavn med henblik på videre flyrejse derfra samme dag.

I TfK 2010.475 Ø er refereret en sag, hvor en person tidligere var straffet 13 gange for at indrejse i Danmark i strid med et indrejseforbud. Landsrettens flertal fastsatte straffen for dette 14. gangstilfælde til fængsel i 8 måneder.

I TfK 2010.667 Ø var den tiltalte tidligere straffet 11 gange, senest i 2004, for at være indrejst i Danmark i strid med et indrejseforbud. I den foreliggende sag skulle der tages stilling til 2 overtrædelser begået i starten af 2010. Landsretten forhøjede byrettens straf på fængsel i 4 måneder til fængsel i 6 måneder. Henset til den pågældendes personlige forhold samt til den tid, der var forløbet siden den seneste overtrædelse af indrejseforbuddet, fandt landsretten det undtagelsesvist forsvarligt at gøre 3 måneder af straffen betinget.

TfK 2010.852 Ø vedrørte et 3. gangstilfælde af indrejse i strid med indrejseforbud. Landsretten fastsatte en fællesstraf på fængsel i 5 måneder omfattende en reststraf på fængsel i 30 dage fra en tidligere dom, hvor den pågældende var blevet prøveløsladt.

I TfK 2012.374 Ø var der tale om ét tyveriforhold samt et 8. gangstilfælde af indrejse i strid med et indrejseforbud. Byretten fastsatte straffen til fængsel i 7 måneder, mens landsretten forhøjede straffen til fængsel i 9 måneder.

I U 2012.1426 Ø blev en svensk statsborger dømt for et 1. gangstilfælde af indrejse i Danmark i strid med et indrejseforbud. Byrettens afgørelse, hvorefter den pågældende blev idømt betinget fængsel i 10 dage blev anket af anklagemyndigheden. Landsretten idømte den pågældende ubetinget fængsel i 20 dage og bemærkede, at det var en skærpende omstændighed, at tiltalte havde taget ansættelse i et dansk transportfirma med henblik på kørsel i Danmark.

Det er i lyset af ovennævnte trykte retspraksis min opfattelse, at straffene i denne type sager generelt udmåles i overens-

stemmelse med de retningslinjer, som er angivet i bemærkningerne til lovforslagene fra 2009 og 2011 om skærpelse af straffen for indrejse i strid med et indrejseforbud. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der i domstolenes præmisser i hovedparten af ovennævnte afgørelser henvises direkte til ændringslovene og det forudsatte om strafniveauet i bemærkningerne hertil.

Jeg kan i øvrigt henvise til de statistiske oplysninger, jeg gav i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 243 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.”